

for at denne Grundlovsparagraf skal kunne faae nogen som helst Gyldighed. Jeg siger derfor, at naar det, at der aarlig meddeles Rigsdagen en Beretning om Reformens Fremskridt, skal kunne føre til Noget, saa kan det kun skee derved, at Rigsdagen faaer en saadan Beretning, før den bestemmer sig til videre at udstrække Bemyndigelsen for Regjeringen, og jeg foreslaaer derfor kun at vedtage Loven for eet Aar; vedtages mit Forslag, behøves Fleertallets Forslag ikke, thi det er en Selsølgge, at Rigsdagen ikke gaaer ind paa at udstrække Bemyndigelsen videre, uden at den i denne Sag, som i alle andre, faaer de Oplysninger, der forlanges. Den ærede Ordfører ansførte, at Rigsraadet allerede er gaaet ind paa at give Bemyndigelsen for det Tidrum, hvori den nu forlanges fra Rigsdagens Side, men jeg skal i den Henseende kun henlede Opmærksomheden paa, hvad der forekommer mig at have Betydning i denne Sag, nemlig, at da der blev Spørgsmaal om, hvorvidt Kolonierne skulde staae under Rigsraadets eller under Rigsdagens Varetagt, blev det fra deres Side udtalt som et almindeligt Ønske, at man maatte komme til at staae under Rigsdagens Varetagt, og det har derved viist sig, at man derovre har en særlig Tillid til Rigsdagen med Hensyn til de vestindiske Anliggender; dette maa, mener jeg, hyerligere paavirke Rigsdagen, saaledes at den ikke bortgiver den Ret, den har, for en længere Tid, end der er nødvendig for at fremme det Gode, man ønsker at fremme ved at give Regjeringen frie Hænder. Jeg skal saaledes anbefale det ærede Thing at slutte sig til mit Forslag.

Ministeren for Kongeriget's særlige Finantser: Den ærede Ordfører indlede sit Foredrag idag med endel Betragtning over de vestindiske Ders senere Aars Historie og en Kritik af Udskiligt, som derude er passeret i disse Aar. Han har selv erklæret, at han mindre gjorde dette, fordi han ønskede at opløse Rigsdagen i den Henseende, end fordi han vidste, at de Ord, han her udtalte, vilde finde Gjensklang hos Mange derude, som med

Opmærksomhed lyttede til, hvad der passerede her paa Rigsdagen. Det kan nu vistnok ikke Andet end findes høist naturligt, at det ærede Medlem ønsker at udtale saadanne Ord, som kunne have en Virkning og Betydning hos Mange, som fra tidligere Aar have lært at kjende ham og have Tillid til ham; men paa den anden Side vil det vist ogsaa findes meget naturligt, at jeg ogsaa maa tage den anden Side af Sagen i Betragtning, nemlig at disse Ord ere udtalte her paa Rigsdagen, samt den Opfattelse, de kunne møde, og det Indtryk, de kunne gjøre paa nærværende ærede Things Medlemmer. Jeg maa derfor tillade mig for det Første i Almindelighed at bemærke, at naar det ærede Medlem i saa overordentlig stærke Udtryk har fremhævet Dadlen over det Faktum, at Kolonialraadet i flere Aar ikke har været sammenkaldt, saa er jeg istand til at udtale mig over dette Punkt med en meget stor Frihed, thi denne Dadel kan paa ingen Maade træffe mig eller den Tid, jeg har staaet i Spidsen for disse Ders Administration, efter som jeg kan sige, at det allerførste Skridt, jeg gjorde, efterat have overtaget Administrationen, var, at jeg gav aldeles bestemte Ordre i den Henseende til Bestyrelsen for vore vestindiske Ders, at Kolonialraadet uophødeligt skulde sammenkaldes, og efter den Tid troer jeg, at Enhver, der har fulgt Begivenhedernes Gang derude, vil have seet, at der sandelig ingen Mangel har været paa Kolonialraads møder; i indværende Aar har Kolonialraadet endog saa været sammen to Gange. Jeg maa da i Genhold hertil erklære, at efter min Overbeviisning er det ingenlunde, som af det ærede Medlem forudsat, af den Grund, at Kolonialraadet derude har været Regjeringen ubehageligt, at det ikke er blevet sammenkaldt, men det ligger, som oftere er blevet oplyst, saavel fra Kolonialraadets Side som her paa Rigsdagen, i ganske andre Omstændigheder; det ligger, efter min Overbeviisning, væsentlig i to Omstændigheder. Den første er den, at der gik nogle Aar, i hvilke der indtraf høist beklagelige Begivenheder i den øverste Administration derude, idet